

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 929/2020
17.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Мирољуба Томића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јове Ђекића, поднетом против правноснажног решења Другог основног суда у Београду К 1382/19 - Кв 619/20 од 16.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јове Ђекића, па се **УКИДА** правноснажно решење Другог основног суда у Београду К 1382/19 - Кв 619/20 од 16.06.2020. године.

Образложење

Првостепеним решењем Другог основног суда у Београду К 1382/19 од 28.05.2020. године обавезан је окривљени АА да оштећенима ББ, ВВ и ГГ, на име награде и нужних издатака пуномоћника исплати износ од 51.000,00 динара, на означени рачун оштећеног ВВ, у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Другостепеним решењем Другог основног суда у Београду К 1382/19 - Кв 619/20 од 16.06.2020. године одбачена је жалба окривљеног АА изјављена дана 09.06.2020. године против првостепеног решења, као неблагоприятна.

Против побијаног правноснажног решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Јово Ђекић због повреде закона из члана 441. став 1. и члан 4. ЗКП, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана „368. став 1. тачка 11.“, члан 438. став 2. тачка 2) ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде људских права загарантованих Уставом РС и Европском конвенцијом о људским правима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине другостепено решење и наложи Кв већу

Другог основног суда у Београду да поступи по жалби против првостепеног решења и о истој донесе нову на закону засновану одлуку.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је основан.

Наиме, из списка предмета утврђује се да је окривљени АА првостепеним решењем обавезан да оштећенима ББ, ВВ и ГГ, на име награде и нужних издатака пуномоћника, исплати износ наведен у изреци решења, на означени рачун оштећеног ВВ, као и да је другостепеним решењем одбачена жалба окривљеног изјављена против првостепеног решења, као неблагоприятна. Надаље, према стању у списима, првостепено решење окривљени је примио на шалтеру поште дана 06.06.2020. године, од ког дана му је текао рок од 3 дана за изјављивање жалбе, коју је изјавио дана 09.06.2020. године.

Међутим, у конкретном случају другостепени суд је жалбу окривљеног АА, изјављену дана 09.06.2020. године против првостепеног решења, погрешно оценио неблагоприятном, с обзиром да је, према стању у списима, првостепено решење окривљени примио на шалтеру поште дана 06.06.2020. године, од ког дана почиње рачунање рока за изјављивање правног лека од 3 дана, а не од дана 03.06.2020. године, како је то погрешно оценио другостепени суд, имајући у виду потражницу ЈП „Пошта Србије“ од 11.06.2020. године, која у смислу одредаба 242. - 246. ЗКП, не представља доказ о достави.

С тога је по налажењу Врховног касационог суда неосновано другостепени суд жалбу окривљеног одбацио као неблагоприятну.

Приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости, Врховни касациони суд је пре свега имао у виду да се у ситуацији када другостепени суд неблагоприятну жалбу изјављену против првостепене одлуке одбацио као такву, сматра да редовни правни лек није коришћен, те би у том смислу захтев за заштиту законитости био недозвољен, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП.

Међутим, Врховни касациони суд је оценио да је кривично ванрасправно веће другостепеног суда на чињеницу да је жалба благовремена, погрешно применио одредбе члана 467. став 4. у вези члана 456. ЗКП, тако што је благовремену жалбу одбацио као неблагоприятну.

По оцени Врховног касационог суда у конкретном случају ради се о повреди закона из члана 485. став 2. у вези члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се указује

поднетим захтевом за заштиту законитости, за коју Врховни касациони суд сматра да је од значаја за правилну примену права, па је стога на основу члана 486. ЗКП усвојен захтев за заштиту законитости и одлучено као у изреци.

Поред оцене да је реч о повреди од значаја за правилну примену права, Врховни касациони суд налази да се ради и о повреди једног од уставних права, јер је окривљеном другостепеном одлуком повређено право на приступ суду прописано чланом 32. став 1. Устава РС, које представља саставни део права на правично суђење, обзиром да је предуслов одлучивања о нечијим правима и обавезама, вођење поступка у коме ће се о тим правима и обавезама расправити и одлучити.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 486. став 2. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић